

Sygn. akt **XXVII Ca 925/18**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Ewa Kiper
Protokolant:	stażysta protokolant sądowy Kamila Jankowska

po rozpoznaniu w dniu 10 września 2018 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa **T. M.**

przeciwko (...) **Spółka Akcyjna w W.**

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 24 maja 2017 r., sygn. akt II C 3851/16

1. uchyla wyrok Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy z dnia 24 maja 2017r. w pkt I co do kwoty 400 € (czteryście euro) i w tym zakresie postępowanie umarza;
2. oddala apelację w pozostałym zakresie;
3. znosi koszty postępowania w instancji odwoławczej między stronami..

Sygn. akt XXVII Ca 925/18

UZASADNIENIE

***** początek tekstu

[**Przewodniczący** 00:00:00.000]

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 czerwca 2016 roku, T. M. wniósł o zasądzenie od (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 400 euro wraz ustawowymi odsetkami od dnia 8 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty, oraz kosztów procesu. W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wnosil o oddalenie powództwa. Wyrokiem z dnia 24 maja 2017 roku Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie oddalił powództwo, powództwo i dokonał rozliczenia kosztów. Od powyższego orzeczenia powód wniósł apelację zaskarżając je w całości zarzucając naruszenie artykułu 778 kc, 118 kc, artykułu 3 punkt 6 rozporządzenia 261/2004, w związku z artykułem 11 ustawy o usługach turystycznych, artykułu 442 prim

paragraf 1 kc, artykułu trzy siedem..., 379 punkt 5 kpc. Wskazując na powyższe zarzuty, powód wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia, poprzez uwzględnienie żądania pozwu w całości. W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o jej oddalenie. Pismem z 5 września 2018 roku pełnomocnik powoda cofnął pozew, co, do kwoty 400 euro na skutek zapłaty i wniósł o zasądzenie na rzecz strony powodowej odsetek ustawowych od dnia czternastego..., 13 czerwca 2016 roku do dnia 1 stycznia 2017 roku, oraz odsetek ustawowych w wysokości, jak za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2017 roku do dnia 20 lipca 2018 roku, liczonych od kwoty 400 euro. Sąd Okręgowy zważył, co następuje. Zgodnie z artykułem 386 paragraf 3 kpc, jeżeli w postępowaniu apelacyjnym pozew podlega o odrzuceniu, albo zachodzi podstawa do umorzenia postępowania, Sąd II instancji uchyla zaskarżony wyrok, oraz odrzuca pozew, lub umarza postępowanie. Stosownie do treści artykułu 355 paragraf 1 kpc, Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął pozew ze skutkiem prawnym, albo, jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne, lub niedopuszczalne. Badając cofnięcie pozwu w kontekście artykułu 203 paragraf 1 kpc, Sąd nie znalazł podstaw do uznania iż cofnięcie powództwa było skuteczne. Wobec cofnięcia powództwa na skutek częściowej zapłaty, istniały podstawy do umorzenia postępowania, co, do żądania powoda, w zakresie kwoty 400 euro, a wobec cofnięcia pozwu w tym zakresie dopiero na etapie postępowania apelacyjnego do uchylenia zaskarżonego wyroku Sądu I instancji w tej części. Mając powyższe na względzie, orzeczono, jak w punkcie 1 sentencji orzeczenia na podstawie artykułu 386 paragraf 3 kpc w związku z artykułem 355 kpc. W pozostałym zakresie, to jest zakresie żądania zasądzenia roszczenia odsetkowego, apelacja powoda nie zasługiwała na uwzględnienie. Niezależnie od uchylenia wyroku Sądu I instancji, co było konsekwencją cofnięcia pozwu w toku postępowania apelacyjnego, Sąd Okręgowy podziela w całości stanowisko Sądu Rejonowego, iż zgłoszone w pozwie roszczenie uległo przedawnieniu. Stosownie bowiem do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 17 marca 2017 roku, którą Sąd Okręgowy w pełni podziela, roszczenie odszkodowania przewidziane w artykule 7 Rozporządzenia numer 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z 11 lutego 2004 roku przedawnia się w terminie rocznym na podstawie artykułu 778 kc. Zarzuty apelacji nie mogły zatem doprowadzić do wzruszenia zaskarżonego orzeczenia także w części dotyczącej roszczenia odsetkowego. Zwrócić bowiem należy uwagę na uchwałę składu siedmiu sędziów z dnia 26 stycznia 2005 roku III CZP 42/04, w której Sąd Najwyższy przyjął, iż ustanowiony w artykule 118 k.c. termin przedawnienia roszczeń, świadczenia okresowe stosuje się do roszczeń o odsetki za opóźnienie także wtedy, gdy roszczenie główne ulega przedawnieniu w terminie określonym w artykule 554 kc. W uzasadnieniu uchwały wskazał Sąd Najwyższy na dwa wyjątki od reguły, że roszczenia o odsetki za opóźnienie przedawniają się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego. Jeden występuje w przypadkach, w których roszczenie o świadczeniu głównym wygasło przed upływem terminu przedawnienia, na przykład na skutek wykonania, a drugi w przypadkach, w których przed przedawnieniem się roszczenia głównego doszło do przerwania biegu przedawnienia roszczenia odsetek. Tym samym konkluzja wyrażona przez Sąd Najwyższy, zarówno w tym orzeczeniu, jak i w orzecznictwie Sądu Najwyższego jest taka, że jeżeli uległo przedawnieniu świadczenie główne, to również uległo przedawnieniu świadczenie okresowe, chociażby termin przedawnienia świadczenia okresowego był dłuższy, niż zastrzeżony dla przedawnienia roszczenia głównego. Przenosząc powyższe stanowisko na stan faktyczny niniejszej sprawy, stwierdzić należało, że skoro przedawnieniu uległo roszczenie główne, przedawnieniu uległo również roszczenie powoda o odsetki za opóźnienie. Okoliczności tej nie zmienia, wbrew twierdzeniom apelującego, fakt otrzymania przez powoda kwoty 400 euro na skutek decyzji Greckiej Komisji Ochrony Praw Pasażerów, gdyż nie wpływa w żaden sposób na termin wymagalności odsetek. Dokonanie przez pozwanego na rzecz powoda zapłaty w wyniku wydania decyzji nakazującej wypłatę odszkodowania, oraz dokonanie przelewu tych środków w dniu 20 lipca 2018 roku nie prowadziło do przywrócenia wymagalności roszczenia głównego, a co za tym idzie, również roszczenia o zasądzenie świadczenia ubocznego w postaci odsetek. Podjęta przez pozwanego czynność nie mogła wywołać skutku prawnego w postaci niewłaściwego uznania roszczenia, skoro termin jego przedawnienia już upłynął. Przerwaniu podlegać może bowiem wyłącznie termin, który jeszcze biegnie, a nie ten, który już upłynął. Sąd Okręgowy wskazuje, że treść artykułu 117 paragraf 2 punkt 2 zdanie 2 k.c. nie zastrzega specjalnej formy zrzeczenia się zarzutu przedawnienia nie może ono nastąpić, zarówno poprzez zachowanie dłużnika, które wprost wyraża wolę zrzeczenia się tego zarzutu, jak i w drodze wykładni, jeśli w zachowaniu dłużnika w stopniu dostatecznym można dopatrzeć się woli zrzeczenia się zarzutu przedawnienia. W szczególności zrzeczenie się zarzutu przedawnienia, nie wymaga zachowania formy pisemnej. W przypadku dorozumianego zrzeczenia się zarzutu przedawnienia należy uwzględnić, czy działanie dłużnika skierowane było na wywołanie skutków w postaci zrzeczenia się tego zarzutu. Trafne jest spostrzeżenie Sądu Najwyższego w wyroku z 21 lipca 2007 roku V CK 620/03, zgodnie z którym nie, nie sposób uznać za zrzeczenie

się zarzutu przedawnienia każdego zachowania się dłużnika, zmierzającego do zaspokojenia roszczenia. Tylko wówczas, wówczas można przyjąć dorozumiane oświadczenie woli dłużnika o zrzeczenie się zarzutu przedawnienia, gdy jego wola tego zarzutu wynika w sposób niewątpliwy z towarzyszących w tym oświadczeniu okoliczności. Nie należy pochopnie przyznawać waloru zrzeczenia się zarzutu przedawnienia zachowaniom dłużnika, które mogą być wytłumaczone w inny sposób. Przynosząc powyższe rozważania potrzeby niniejszej sprawy należy wskazać, że za zrzeczeniem się zarzutu przedawnienia nie sposób uznać częściowej zapłaty. Zdaniem Sądu II instancji z powyższego zachowania pozwanego nie wynika zamiar zrzeczenia się zarzutu przedawnienia, a jedynie realizacja wydanej decyzji. Odnosząc się do zarzutu podniesionego przez stronę powodową naruszenia artykułu 120 kc..., pani mecenas podnosi chyba sto dwadzieścia..., który, odnośnie przedawnienia roszczeń stwierdzonych przez inny organ, prawda? Wskazać należy, iż takim organem w świetle tego przepisu nie można za taki organ uznać organu greckiego, gdyż nie wynika to z przepisów prawa. [**Pełnomocnik powoda** 00:07:53.772] 125 paragraf 1.

[**Przewodniczący** 00:07:54.821] Tak. Artykuł 125 paragraf 1 roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem Sądu, (organ ten grecki nie jest Sądem), lub innego organu powołanego do rozpoznania spraw danego rodzaju, albo orzeczeniem Sądu polubownego, w ocenie Sądu Okręgowego nie można przyjąć, iż ten organ właśnie jest tym organem w rozumieniu przepisu artykułu 125 k.c.. Z tych względów konieczne było oddalenie apelacji w zakresie żądania zasądzenia roszczenia odsetkowego. Stwierdzając zatem prawidłowość rozstrzygnięcia Sadu Rejonowego w części odnoszącej się roszczenia odsetkowego i bezzasadność zarzutów apelacyjnych w tym zakresie, Sąd Okręgowy na podstawie 385 kpc, orzekł, jak w punkcie 2 sentencji. O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd orzekł na podstawie artykułu 102 kc..., kpc, z uwagi na okoliczność, iż pozwany częściowo zaspokoił przedawnione roszczenie, zaś apelacja, co, do odsetek podlegała oddaleniu, Sąd na zasadzie słuszności zniósł te koszty postępowania w postępowaniu apelacyjnym. Dziękuję...

[**koniec części** 00:08:50.120]